ప్రజాసేవ

యస్సేరాక్

ఇంటి ముందు ఆగిన ఎడ్లబండిలో నుంచి కంట తడిపెడుతూ దిగిన కూతుర్నీ, కోపంతో రుసరుసలాడిపోతున్న అల్లుణ్ణీ చూసి గతుక్కుమన్నాడు రాజయ్య.

అవి పండగ రోజులు కావు. ఇంట్లో ఎవరికీ సుస్తీ చెయ్యలేదు. ఊళ్ళో చెప్పుకోదగ్గ విశేషాలేవీ లేవు. రమ్మని తను కబురు కూడా చెయ్యలేదు. మరి అల్లుడు పని కట్టుకుని వచ్చాడంటే ఏదో పెద్ద కారణమే ఉండి తీరాలి.

పిలవనిదే అల్లుడు ఇంట్లో అడుగుపెట్టడం రాజయ్యకు ఇష్టంలేక కాదు. ఆ వచ్చినవాడు వచ్చినట్టు తిరిగి వెళ్ళడనే అతని భయమంతా! ఆ ఊరి అమ్మవారి కయితే ఏటా ఒక గొర్రెపోతుని బలి ఇస్తే సరిపోతుంది. కానీ, అల్లుడి కోరికలకి మాత్రం ఒక హద్దు అనేది లేదు. అతను ఏ వేళప్పుడు ఏది కోరినా అప్పటికప్పుడు చెల్లించాల్సిందే! అమ్మవారి మొక్కుబడి అయినా వాయిదా వెయ్యొచ్చునేమో కానీ, అల్లుడి కోరిక మాత్రం అనుకున్న వెంటనే తీర్చాల్సిందే! లేకుంటే, అల్లుడు అమ్మవారికన్నా ప్రమాదంగా మారిపోతాడు. అందుకే అల్లుడు గుమ్మంలో అడుగుపెడుతున్నాడంటే రాజయ్యకు గుండెలో బండరాయి పడినట్టు ఉంటుంది.

బండి దిగిన అల్లుడికి ఎదురువెళ్ళి—"ఏం అల్లుడూ! బావున్నావా?" అని కుశల మడిగాడు రాజయ్య.

అల్లుడు బదు లివ్వలేదు కానీ, కోపంగా ఓ చూపు చూసి విసురుగా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు. అల్లుడు దేనికో అలిగాడని తెలుస్తున్నా అతని ధోరణి పూర్తిగా అర్థం కాలేదు రాజయ్యకి. అతనికి

సినిమాపాటలంటే ఇష్టమని తెలిసి మొన్నటి దీపావళికి టేప్-రికార్డర్ ఒకటి కొని ఇచ్చాడు. దానికి ముందు, దసరాకి ఫారిన్ వాచీ కావాలని పేచీ పెడితే అదీ కొని ఇచ్చాడు. అఖరికి వినాయకచవితికి కూడా అతి ఖరీదైన బట్టలు కొనిపెట్టాడు. అలా ప్రతి పండగకీ అల్లుడికి ఏదో ఒక కానుక సమర్పిస్తూనే ఉన్నాడు రాజయ్య. ఎన్ని చేస్తున్నా అల్లుడి కోరికలకి, సరదాలకీ అంతమనేది కనిపించడంలేదు.

"ఏమిటమ్మా, ఏం జరిగిందీ? అల్లుడి వరస చూస్తుంటే మళ్ళీ దేనికో అలిగినట్టుందే!" ఆత్రుత ఆపుకోలేక కూతుర్ని అడిగాడు రాజయ్య.

"ఏమో నాన్నా! నాకూ తెలీదు. మూడు రోజులుగా నాతో కూడా సరిగ్గా మాట్లాడటం లేదు. ప్రతి చిన్న విషయానికీ కస్సుబుస్సుమని చిరాకు పడిపోతున్నారు. ఆయన మాటలను బట్టి చూస్తే నన్నిక్కడ వదిలేసి వెళ్ళిపోవడానికే తీసుకొచ్చినట్టున్నారు" అంది ఆమె తండ్రి ముఖంలోకి భయంగా చూస్తూ.

"పిచ్చితల్లీ! నువ్వేమీ దిగులు పడకు. విషయమేమిటో అల్లుణ్ణి నేను అడిగి తెలుసుకుంటాగా! పద. లోనికి పోయి మాట్లాడుకుందాం" అని కూతుర్ని ఇంట్లోకి నడిపించాడు రాజయ్య.

ఓ మూల కుర్చీలో మూతి ముడుచుకుని మౌనంగా కూర్చున్న అల్లుడితో—"లేచి కాళ్ళూ, చేతులూ కడుక్కో బాబు! భోజనం వడ్డిస్తాను" అంది రాజయ్య భార్య.

"నేనేమీ తిండికి ముఖంవాచి మీ ఇంటికి రాలేదండీ! మీ కూతుర్ని మీకు భద్రంగా అప్పజెప్పి వెళ్ళిపోదామని వచ్చాను. అంతే!" అని అత్తగారికి సమాధాన మిచ్చాడు అల్లుడు, మామగారిని ఓరకంట చూస్తూ.

"నీ కిదేమన్నా న్యాయంగా ఉందా, అల్లుడూ? అదేమన్నా తప్పు చేసి ఉంటే నాతో చెప్పు. నీ ఎదుటే దండించి అడుగుతాను. అంతేకానీ నువ్విలా కారణం లేకుండా మాట్లాడటం ఏమంత మర్యాదగా లేదు" అన్నాడు రాజయ్య కల్పించుకుని.

"తప్పు దానిదీ కాదు. మీదీ కాదు. ఈ ముష్టి సంబంధం చేసుకున్న పాపానికి, నాదే! నిజానికి మిమ్మల్ని అనాల్సిన పని కూడా లేదు. కట్నాలకీ, కానుకలకీ లోటేమీ ఉండదు. బంగారంలాంటి సంబంధం అని చెప్పి నన్ను మీ అల్లుడిని చేశారే మా అమ్మా, నాన్నా వాళ్ళని అనాలి!"

"నువ్విలా అనాలని అంటున్నావు గాని అల్లుడూ! నీకేం తక్కువ చేశానయ్యా? అడిగినంత కట్నం ఇవ్వలేదా? కోరిన కానుకలన్నీ కొనిపెట్టలేదా? మీ పెళ్ళి జరిగిన ఈ రెండేళ్ళలో ఎన్నని చెయ్యలేదు?"

"విలువలేని కానుకలు ఎన్ని కొనిస్తే ఏంలెండి? మీ రిచ్చిన బహుమానాల్ని చూసి మా ఫ్రెండ్సంతా ఎగతాళిగా నవ్వుతున్నారు. మునసబుగారి అల్లుడివై ఉండి ఇంత దౌర్భాగ్యపు బ్రతుకేంటిరా? మాకూ ఉన్నారు మామలు. మునసబులూ, మోతుబరులూ కాకపోయినా ఇంత హీనంగా మాత్రం మమ్మల్ని చూడటంలేదు అని ఒకటే ఎత్తిపొడుస్తున్నారు."

ఆ సమయాన అల్లుడితో తగువు పెంచుకోవడంలో ప్రయోజనంలేదని గ్రహించి—"ఇంతకీ ఇప్పుడు నీకేం తక్కువైంది, చెప్పు అల్లుడూ!" అని మర్యాద ఉట్టిపడేలా అడిగాడు రాజయ్య.

"నాకుగా నాకేమీ తక్కువ కాదు గానీ, మునసబుగారి అల్లుడిగా దర్జా వెలగబెట్టడానికి స్కూటర్ ఒకటి కొనివ్వండి చాలు." మనసులో ఉన్న కోరికను బయట పెట్టాడు అల్లుడు.

"స్కూటరే!"... ఒక్క క్షణం అల్లుడివైపు తెల్లబోయి చూశాడు రాజయ్య.

"అదేమిటండీ! ఏ ఇంపాలా కారో, హెలికాప్టరో కొనిమ్మని అడిగినట్టు అలా తెల్లమొహం వేశారు? నేను అడిగింది ఆఫ్టరాల్ ఒక స్కూటర్! దాని ఖరీదు మహా అయితే పన్నెండు వేలు ఉంటుందేమో! మీరు గాని పూనుకుంటే అది పెద్ద లెక్కల్లో వస్తువేమీ కాదు. ఈ చిన్న కోరిక తీర్చారంటే మీ పరువూ, నా మర్యాదా రెండూ నిలబడతాయి."

"అది కాదు అల్లుడూ! ఉన్నపళంగా కొనిమ్మంటే ఎలా వీలుపడుతుంది చెప్పు? నా మాట విని ఈ ఒక్క ఏడాదీ కాస్త ఓపిక పట్టు. వచ్చే సంక్రాంతి నాటికి నువ్వు కోరిన స్కూటర్ తప్పకుండా కొనిస్తాను." సర్ది చెప్పబోయాడు రాజయ్య.

అల్లుడు వెంటనే కుర్చీలో నుంచి లేచి—"సరే! మీ ఇష్టం. కానీ, అంతవరకు మీ అమ్మాయిని మీ ఇంట్లోనే పెట్టుకోండి. నేను వెళ్తున్నాను. మీరు స్కూటర్ కొన్న తరువాతే మీ అమ్మాయిని తీసుకెళ్ళేది" అని వెళ్ళిపోవడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

"నువ్విలా తొందరపడటం బాగులేదు అల్లుడూ! నన్ను కొంచెం ఆలోచించుకోనియ్యి" అని అల్లుణ్ణి ఆపడానికి ప్రయత్నించాడు మామ.

"తొందరేమీ లేదు. బాగా ఆలోచించుకునే నాకు కబురు చెయ్యండి. వస్తా!" అని శరవేగంతో గుమ్మందాటి వెళ్ళిపోతున్న అల్లుణ్ణి చూసి బరువుగా ఓ నిట్టూర్పు విడిచాడు రాజయ్య.

** ** **

మునసబుగిరీ వెలగబెట్టిన ప్రతివాడూ ఎంతో కొంత వెనకేసుకున్న బాపతే అని చెప్పలేం గానీ, రాజయ్యని చూస్తే ఆ మాట కొంతవరకు నిజమే అనిపించక తప్పదు.

రాజయ్యకు నలభై ఏళ్ళు దాటుతుండగా అతని తండ్రి తనువు చాలించేశాడు. ఇంటికి పెద్దవాడైనందుకు తన వాటాకి రావలసిన ఆస్తితో బాటు రాజయ్యకు మునసబుగిరీ కూడా సంక్రమించింది. పిత్రార్జితం కింద వచ్చిన ఆస్తి రాజయ్యకు ఏమంత సంతృప్తికరం లేకపోయింది. తనకు మాత్రమే ఉన్న మునసబు హోదాను ఆసరా చేసుకుని తన ఆస్తిని పదింతలు చేసుకోవాలని రాజయ్య మనసులో గట్టిగా అనుకున్నాడు. పదేళ్ళు గిర్రున తిరిగేసరికి అనుకున్న విధంగా చేసుకోగలిగేడు.

రాజుగారు తలచుకుంటే దెబ్బలకి కొదవేమిటన్నట్టు రాజయ్య తలచుకుంటే అల్లుడికి స్కూటరేం ఖర్మ, విమానమంతటి కారు అయినా కొనివ్వగలడు. అతని ఇనపెట్టెలో కావలసినంత డబ్బు, బంగారం మూలుగుతున్నాయి. ఆ ఆస్తంతా అతను ఊళ్ళో వాళ్ళ బుర్రలు మార్చి, బ్రతుకులు మాడ్చి సంపాయించిందే!

పైకి మాత్రం అతను ఏమీ లేనివాడిలా, గంజికి గతిలేని బికారిలా ఉంటాడు. మాసిన నూలుపంచె, ముతకరకం ఖద్దరు చొక్కాతో వారాలు చేసుకుని బ్రతికేవాడిలా కనిపిస్తాడు. మూడు పూటలా తినడానికి తప్ప మరో పనికి ఆలోచించనిదే పైసా ఖర్చు చెయ్యడు. ఎంత అవసరమైన పని తగిలినా అతని ఖర్చులకి ఒక హద్దు అంటూ ఉంది. అతని అవసరాలు ఆ హద్దు దాటవలసి వచ్చినప్పుడు అతనికి ఆ ఊరి కరణం సీతాపతి గుర్తుకొస్తాడు.

సీతాపతి బుర్రలో రాజయ్యను ఆదుకోగల తెలివితేటలు బోలెడున్నాయి. గతంలో రాజయ్య అవసరాలను అతను చాలాసార్లు గట్టెక్కించాడు కూడా. ఈసారి అల్లుడు కోరిన వస్తువు అడిగిన వెంటనే కొనివ్వగలిగేంత చిన్నదేమీ కాదు. అలా అని చేతులు ముడుచుకు కూర్చుంటే అల్లుడొచ్చి అమ్మాయిని తీసుకు వెళ్ళడు. కూతురి బరువు దించుకోవాలంటే ఏదో విధంగా అల్లుడి కోరిక తీర్చక తప్పదు. అల్లుడి కోరిక తీర్చాలంటే ఉన్నపళంగా పన్నెండు వేలు ఖర్చు పెట్టాలి. తన ఆస్తిలో ఒక్కసారిగా అంత మొత్తం తగ్గించుకోవడానికి రాజయ్య మనసొప్పలేదు.

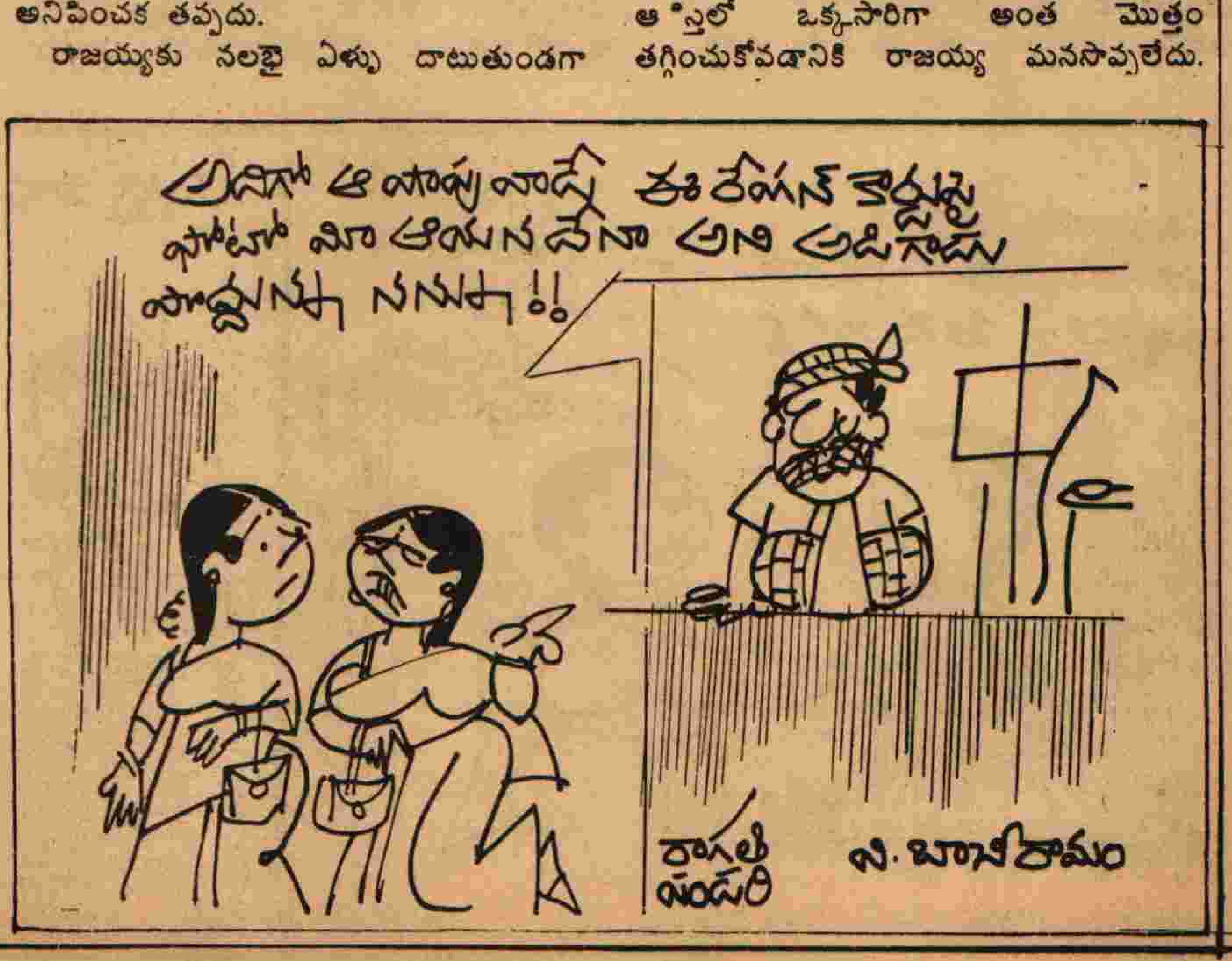

కథా నిలయం

తరణోపాయం కోసం ఎప్పటిలా అతను సీతాపతిని కలుసుకోక తప్పలేదు.

ఆ సాయంత్రం ఇద్దరూ పొలంగట్టుకి షికారు వెళ్ళినప్పుడు—"పట్నం నుంచి కూతురూ, అల్లుడూ వచ్చారని విన్నాను. ఏమిటి రాజయ్యా, విశేషం?" అని అడిగిన సీతాపతితో—"ఆఁ! లేకేం? అల్లుడు రావడము, కూతుర్ని ఇంట్లో వదిలేసి వెళ్ళిపోవడమూ రెండూ జరిగిపోయాయి. అంతకన్నా విశేషం ఏం కావాలి?" అన్నాడు రాజయ్య నీరసంగా.

"అదేమిటి రాజయ్యా! ఇద్దరూ తగువులాడుకున్నారా?"

"తగువూ లేదు. తలకాయా లేదు. ఆయనగారి అంతోటి దర్జాకీ స్కూటర్ ఒకటి లోటు వచ్చిందట. అది కొని స్తేనే గాని, అమ్మాయిని ఏలుకోడట. కొనిస్తాను గానీ, కొన్నాళ్ళు ఆగవయ్యా మొగుడా అంటే వినిపించుకోడే!"

"బాగుంది వరస. ఊళ్ళో వాళ్ళందరికీ నువ్వు మొగుడివయితే, నీ అల్లుడు నీకు మొగుడయ్యాడు. మొత్తానికి భలే అల్లుణ్ణి సంపాయించావయ్యా!" అన్నాడు సీతాపతి నవ్వుతూ.

"హాస్యాలకేం గానీ, న న్నిప్పుడు ఏం చెయ్యమన్నావో చెప్పు."

"స్కూటరే కదా అడిగాడు. వెంటనే కొని స్తే పోతుందిగా! ఇంత చిన్న విషయానికి అల్లుణ్ణి బాధపెట్టడం దేనికీ! స్కూటర్‌తో సరిపెట్టాడు కాబట్టి సంతోషించు. కారే కావాలని పట్టుబడితే ఏం చేసేవాడివి? అమ్మాయి కాపురం నిలబెట్టడం కోసం కొనివ్వాల్సిందేగా!"

"ఆమాత్రం తెలివి నాకు లేదనా? కానీ, చూస్తూ చూస్తూ ఒక్కసారిగా పన్నెండు వేలు ఖర్చుపెట్టడానికి నా మనసొప్పడం లేదు. అంచేత, అల్లుడి కోరిక తీర్చే ఉపాయం ఏదన్నా ఆలోచించు. నా కూతురు అయితే ఒకటీ, నీ కూతురు అయితే ఒకటీనా!" అని తెలివిగా భారమంతా సీతాపతి నెత్తిన వేశాడు.

సీతాపతి ఓ క్షణం ఆలోచించి—"నిజమే! ఏదో ఒకటి చెయ్యక తప్పేలా లేదు. నీతో అనలేదు గాని రాజయ్యా! ఈ మధ్య నాకూ ఓ చిన్న అవసరం పడిందయ్యా! తూర్పు దిక్కున ఉన్న మాపొలానికి నీరు సరిగ్గా అందడంలేదు. అంచేత, అక్కడో నేలబావి తవ్వించాలని ఎన్నాళ్ళగానో అనుకుంటున్నాను. ఎంత తక్కువలో చూసుకున్నా అయిదారు వేలన్నా ఖర్చు అయ్యేలా ఉంది. అంతమొత్తం ఒకేసారి ఇనపెట్టె నుంచి తియ్యాలంటే నాకూ చేతులు ఆడలే! అంచేత, ఏదో ఒక ఉపాయం ఆలోచించాలి."

"నీ అమ్మకడుపు బంగారం గాను! నీకూ డబ్బు అవసరం పడిందన్న మాట! మరిక ఆలస్యం దేనికీ?... వే సెయ్యి, ఒక బ్రహ్మాండమైన ఎత్తు!" అన్నాడు రాజయ్య ఉత్సాహంగా.

"రాజయ్యా! ఇలాంటి విషయాల్లో తొందరపాటు పనికి రాదయ్యా! ఇంతకు ముందు మన అవసరాలన్నీ చిన్నవే కాబట్టి చాలా సులభంగా గట్టెక్కిపోయాయి. కానీ, ఈసారి మనిద్దరి అవసరాలూ పెద్దవే! అంచేత మనం వేసే ఎత్తు గట్టిదై ఉండాలి. నన్ను కొంచెం ఆలోచించుకోనియ్యి."

"అయిన ఆలస్యం అయింది గానీ, ఆ ముడి ఏదో గట్టిగానే వెయ్యి. మన అవసరాలూ తీరాలి. ప్రజల్లో మన పలుకుబడీ పెరగాలి."

"నీ సందేహమేమిటో నా కర్థమైంది. కొత్తగా మనసులో అలాంటి భయాలేవీ పెట్టుకోకు. అన్నీ నాకు వదిలేసి నువ్వు నిశ్చింతగా ఉండు. ఈ విషయం మట్టుకు మనిద్దరి మధ్యే ఉండిపోవాలి. బయటికి పొక్కితే మనకే ప్రమాదం. ఆనక మన కొంపలే అంటుకుంటాయి. జాగ్రత్త సుమీ!" అని ఆఖర్న ఓ చిన్న హెచ్చరిక చేశాడు సీతాపతి.

"అమ్మమ్మమ్మ! ఎంత మాట. ఈ రాజయ్య కలలో కూడా అలాంటి కొందరపాటు పనులు చెయ్యడు. ఈ విషయమై మళ్ళీ ఎక్కడన్నా నేను నోరు విప్పితే ఒట్టు." బదులిచ్చాడు రాజయ్య.

** ** **

ఊరంతా సద్దుమణిగింది.

ఆకాశాన్ని ఒట్టంగా అలుముకున్న మబ్బులు తప్పతాగిన పిశాచాల్లా జోగుతున్నాయి. నలువైపులా చిక్కగా పరుచుకున్న చీకటి కుష్ఠురోగి శవంలా వికృతంగా ఉంది. పొలాల నుంచి పిచ్చిగా వీస్తున్న గాలి యమదూతల అరుపుల్లా భయంకరంగా ఉంది.

ఊరికి ఓ మూల ఎడంగా ఉన్న పూరిగుడి సెలు చిన్న చిన్న చీకటి గుహల్లా కనిపిస్తున్నాయి. ఆ పూరిగుడి సెల్లో అక్కడక్కడా వెలుగుతున్న గుడ్డిదీపాలు మిణుగురు పురుగుల్లా ఉన్నాయి. ఆ గుడ్డివెలుతుర్లో అమాయకంగా నిద్రపోతున్న పల్లెప్రజలు బలిపశువుల్లా ఉన్నారు.

ఇంతలో ఆ చీకటిని చీల్చుకుంటూ ఎక్కడో అకస్మాత్తుగా వెలుగు కనిపించింది. శివాలెత్తినట్టు వీస్తున్న గాలి ఆ వెలుగును అంతకంతకూ పెద్దది చేసింది. పాము కోరల్లాంటి ఆ వెలుగు అతి తొందరలో నలుదిశలా వ్యాపించింది.

ముందుగా ఆ వెలుగుని చూసిన ఓ ముసలమ్మ—"ఓలమ్మో! కొంపలంటుకుపోతున్నాయి. లెగండర్రో... లెగండి!" అని ఓ గావుకేక పెట్టి గుండె ఆగి మరణించింది.

ఆ ముసలిదాని కేక విని లేచిన వాళ్ళంతా మంటల్లో భగ్గున మండిపోతున్న గుడి సెల్ని చూసి—"ఒసే మాలచ్చీ! సెగు, సెగే...ఒరే సిమ్మాద్రీ!... ఓరి ఎల్లయ్య మావా! లెగండి లెగండి... గుడి సెలు కాలిపోతున్నాయి. లెగండమ్మా! లెగండి... బేగి లెగండి తల్లో!... ఓలప్పో ఆ పెట్టి ఇలా అందుకోయే!... ఒరయ్యా! ఆ మూ ట గబాల్న అందుకోమీ!... ఓరిగుంటా! సెల్లెమ్మని ఎత్తుకుని గట్టుకాడికి పారిపోరా!... నా బొట్టెడు అగుపడనేదు తల్లో!... మా యత్త సోవలుండిపోనాది ఓలమ్మో!... ఓరి పెదబాబు! ఈ పెయ్యిని బేగి తోలుకుపొమ్మీ!... ఓరి నన్నాసీ! అయ్యని బుజాల మీదేసుకొని లగెత్తుమీ... నానేం పాపం సేసినాను దేవుడో!... ఇలా సేసిడం నీకు నాయంగా ఉందా? బగమంతుడా!" ... పిచ్చిగా అరుస్తూ, కంగారుగా ప్రాణాలు అరిచేతుల్లో పెట్టుకుని అటూ, ఇటూ పరుగులెడుతున్నారు జనం.

కళ్ళముందు కాలి మసైపోయిన గుడి సెల్ని చూసి, బూడిదలో కలిసిపోయిన తమ బతుకుల్ని తలచుకుని గుండెలు పగిలేలా

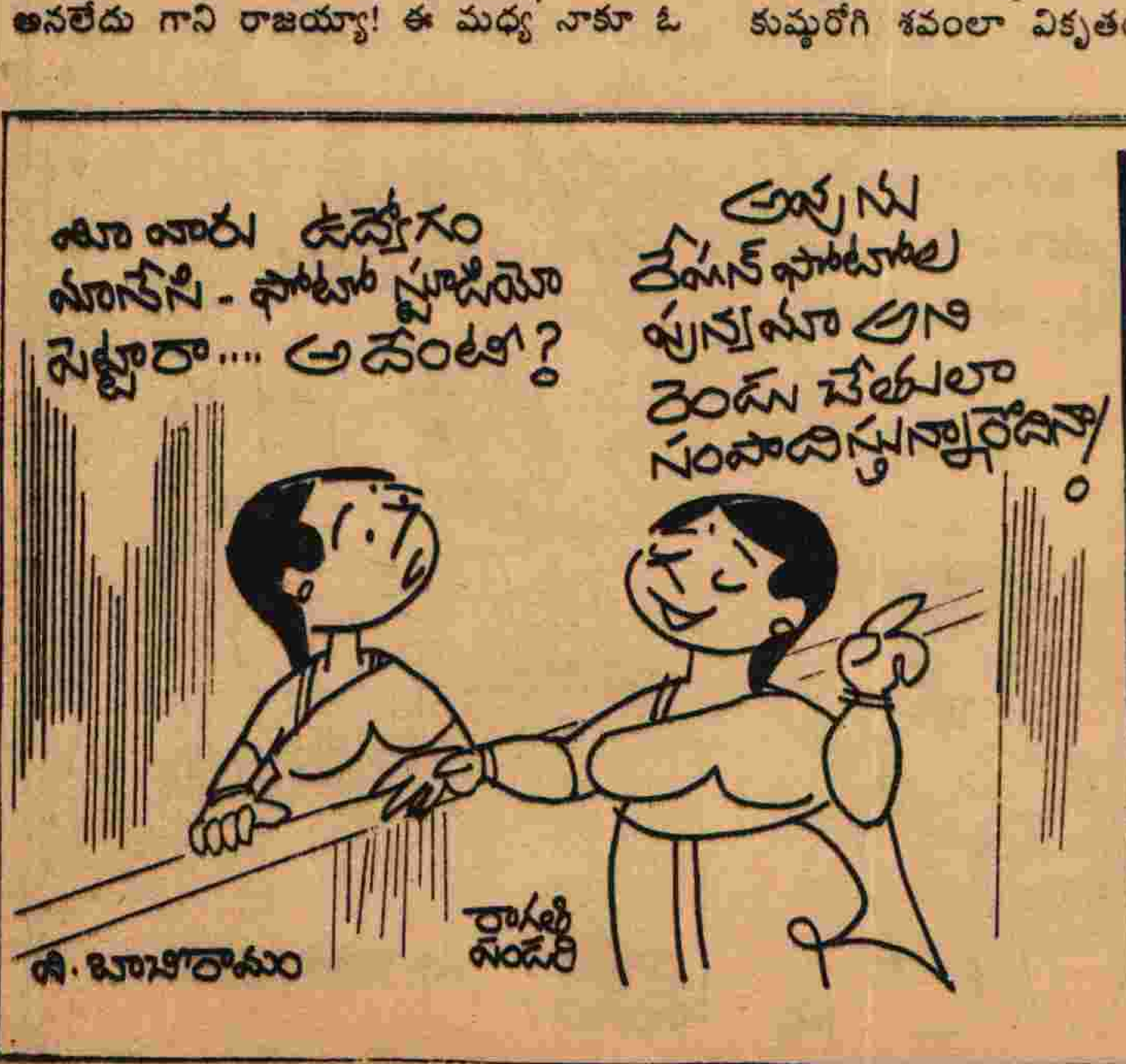

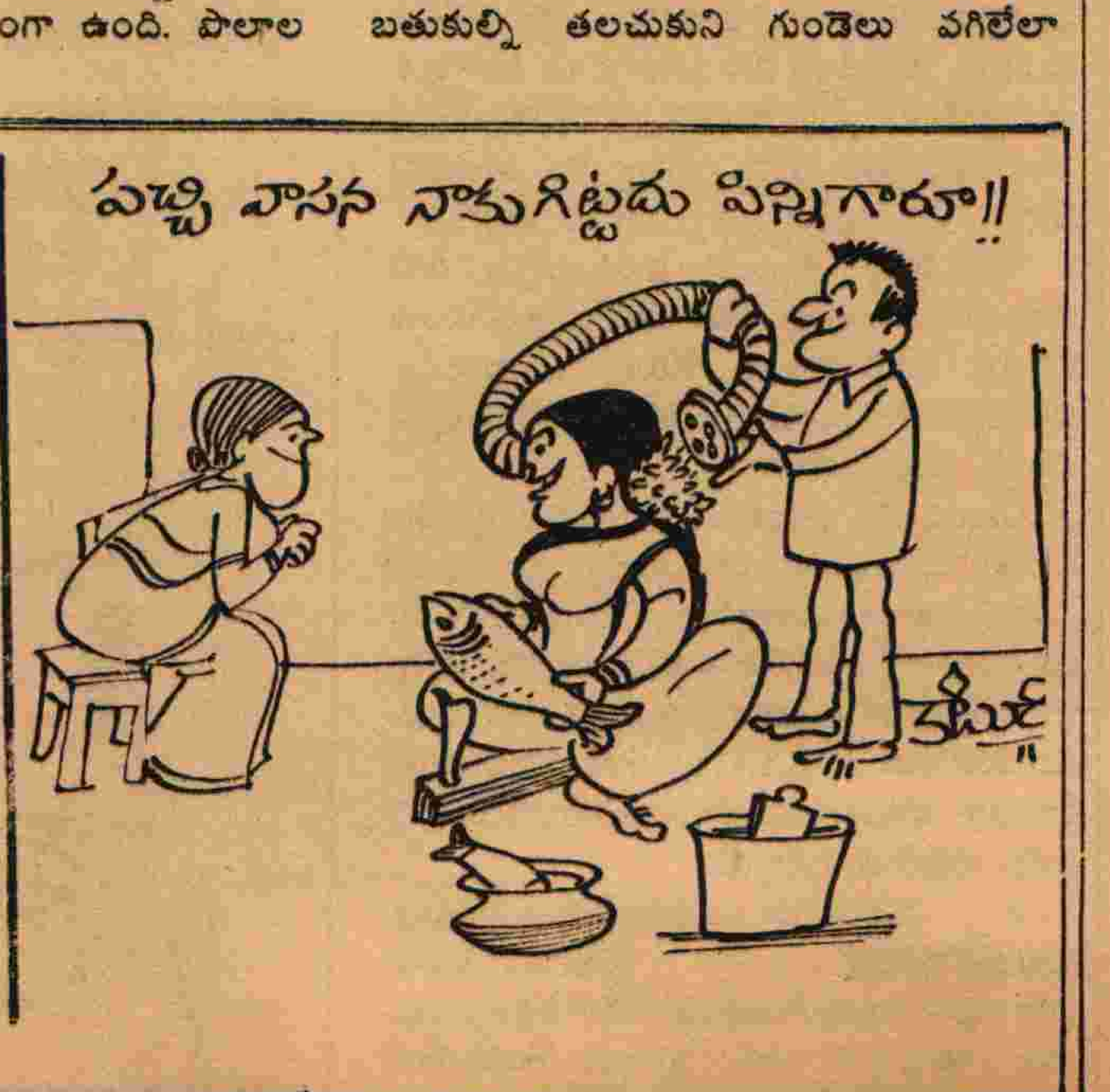

ఏడుస్తున్నారు. వరదలా పారుతున్న ఆ పేదప్రజల కన్నీరు దావాగ్నిలాంటి ఆ మంటల్ని చల్లార్చలేకపోయింది. తెల్లవార్లూ ఏడ్చినందువల్ల ఆ పేద ప్రజల కన్నీళ్ళు ఇంకిపోయాయే కానీ, గుడి సెల్ని చుట్టుకున్న మంటలు మాత్రం ఆరలేదు.

ఆ ఘోరం విన్న వెంటనే రాజయ్య, సీతాపతి ఒకరి తరువాత ఒకరు అక్కడికి వచ్చి చేరారు. కానీ, ఆ పేదవాళ్ళ గుడి సెలు, ఆ గుడి సెల్లోని వాళ్ళ బ్రతుకులు అప్పటికే బూడిద పాలయ్యాయి.

బిక్కుబిక్కుమంటూ దిక్కులు చూస్తున్న ఆ పేదవాళ్ళందర్నీ ఒకచోట చేర్చి—"ఎంత పని చేశార్రా, దౌర్భాగ్యపు వెధవల్లారా! మీ కొంపల్ని మీరే తగలెట్టుకోవడానికి చేతులెలా వచ్చాయిరా? మీ మూర్ఖత్వంవల్ల ఎంత నాశనం జరిగిపోయిందో చూడండిరా! రెండు కళ్ళూ తెరిచి మరీ చూడండి. మూగ ఢు నిండుప్రాణాలు మంటల్లో మాడి మసైపోయాయి. గొడ్డూ, గేదె ఎన్ని చచ్చాయో లెక్కలెయ్యండి. ఎంతమంది నోళ్ళలో మట్టి పడిందో మట్టిలో కలిసిపోయిన ఆ తిండిగింజల్ని చూడండి. సమయానికి మేము రాబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటే, ఊరు ఊరంతా వల్లకాడయ్యేది. ఇంతకీ ఈ ఘోరం ఎలా జరిగింది?... ఎవరు చేశారు?... మీలో ఎవరికన్నా తెలిస్తే చెప్పండి. ఆ కిరాతకుణ్ణి కాళ్ళూ, చేతులూ కట్టి మీ కళ్ళముందే మంటల్లో పడేస్తాను. మీకేం భయం లేదు. చెప్పండి" అని సీతాపతి మందలించేసరికి అక్కడ గుమిగూడినవారంతా 'మాకు తెలీదంటే మాకు తెలీదు' అని ఊరుకున్నారు.

సీతాపతి ప్రసంగం ముగిశాక రాజయ్య ముందుకి వచ్చి—"సరే! జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఏం చేస్తాం? అంతా ఆ భగవంతుడి లీల! మీరేమీ బాధపడకండి. కరణంగారూ, నేనూ ఇవాళే పట్నం వెళ్ళి జరగవలసిన పనులన్నీ జరిపించుకు వస్తాం. తొందర్లో మీరంతా కొత్త ఇళ్ళు కట్టుకునే ఏర్పాట్లు చేస్తాం. మీరు మనసులో ఎలాంటి దిగులూ పెట్టుకోకండి. అంతవరకూ మీ భోజన సదుపాయాలకి కూడా ఎలాంటి లోటూ జరగదు" అని ధైర్యం చెప్పాడు.

రాజయ్య, సీతాపతి చుట్టుపక్కల ఊళ్ళన్నీ తిరిగి అగ్నిబాధితుల సహాయార్థం చందాలు పోగుచేశారు. నిరాశ్రయులైన వారందరికీ రెండుపూటలా భోజనాలు పెట్టించారు. ఇద్దరూ వరుసగా నాలుగు రోజులు పట్నం వెళ్ళి అగ్నిబాధితుల కోసం జరగాల్సిన వ్యవహారాలన్నీ చక్కబెట్టుకొచ్చారు. వారం రోజులు తిరిగేసరికి ప్రభుత్వంవారు మంజూరు చేసిన డబ్బులో కొత్త గుడి సెలు కట్టుకోమని ఆ పేద ప్రజలకి తలా కొంత డబ్బు ఇచ్చారు.

అందినదే అదృష్టంగా భావించి—"రాజయ్యబాబు, సీతాపతిగారులాటి పెద్దలు మనూళ్లో పుట్టడం మన అదురుట్టం. మన బతుకుల్ని మళ్లా నిలబెట్టిన ఆ బాబు లిద్దరూ పిల్లా పాపతో సల్లగుండాల" అని ఆ ఇద్దర్నీ అనేక విధాల దీవించి, అమాయకులైన ఆ ఊరి ప్రజలు కొత్త గుడి సెలు వేసుకునే ఏర్పాట్లలో మునిగిపోయారు.

** ** **

నెల రోజులు గడిచిపోయాయి.

అల్లుడికి కోరిన స్కూటర్ కొనిచ్చి, కూతుర్ని అతనితో సాగనంపి తేలికగా గాలి పీల్చుకున్నాడు రాజయ్య.

మంచి ముహూర్తం చూసి తూర్పుదిక్కున ఉన్న తన పొలాలకి చేరువగా ఒక నేలబావి తవ్వించే సన్నాహాలు మొదలుపెట్టాడు సీతాపతి.

వార ఫలాలు

31-12-86 నుంచి 6-1-87 వరకు

మేషం

జనవరి ద్వితీయ భాగం మీకు సర్వవిధాల అనుకూలప్రదంగా ఉంటుంది. మీరు తృప్తి కలిగి సర్వభోగాలను అనుభవించే కాలం. ఈ వారం మాత్రం ఎక్కువ ప్రోత్సాహకరంగా ఉండదు. అయినా దుఃఖపడవలసిన అవసరం ఉండదు. వర్తమానంలో మీ కృషి విస్తరింపచేసే అవకాశాలు బాగా గోచరిస్తున్నాయి.

వృషభం

ఇది పూర్వాపరాల సంధి కాలంగా ఉంటుంది. అయినా మీ యోగప్రదుడు అనుకూలంగానే ఉంటాడు. రవి కూడా వారమంతా అష్టమంలో ఉంటాడని ఏమీ కలవరపడనక్కరలేదు. ఈ స్థితి ఈ పరిస్థితులలో అనుకూలప్రదమేగాని దోషయుక్తం కాదు. గురుని దశమచార సర్వానుకూలప్రదంగా ఉంటుంది.

మిథునం

మీరు కొంతవరకు తృప్తి చెందినా, ఇప్పటి మీ పరిస్థితులు ఆందోళనప్రదం కాకున్నా మీరు నిర్లక్ష్యం చేసి విరామం పొందే కాలంగాదు. వర్తమానమైత్రి భవిష్యత్తులో మీ క్షేమానికి అండగా ఉండాలనే స్థితి లేదు. మార్పు సంభవం. ఈ స్థితి ఫిబ్రవరి మధ్య కొంతవరకూ ఉంటుంది. అంతవరకు జాగ్రత్త వహించి కృషి చేయండి.

కర్కాటకం

మీ ఆరోగ్య విషయంలో ప్రత్యేకించి రానున్న కాలం ఎక్కువ అనుకూలప్రదంగా ఉంటుందని తోచదు. వివరించడానికి వీలుగాని అంతుతేలని ఏదో ఒక బాధ మిమ్మల్ని పీడిస్తూ ఉంటుంది. ఇది తీవ్రం కాదు. అయినా బాధ తప్పదు. ఈ అస్వస్థతవల్ల మీ దైనందిన కార్యక్రమాలు ఇబ్బందిలో పడవచ్చు. వైద్య సాయం పొందండి.

సింహం

మీ దగ్గరకు వచ్చేవారు కొన్ని సమస్యలతో రానున్నారు. అందుకు మీరు సంసిద్ధులై ఉండాలి. ఇది నిరుత్సాహం పొందే సమయం కాదు. పలువురిని కూడకట్టుకొని సంఘ బలంతో ఈ సమస్యలు పరిష్కరించే మార్గం చూడండి. ఒంటరిగా పరిష్కారం కావు. మీ భార్యా, బంధువుల సాయం అవసరం.

కన్య

మీ సన్నిహితులు ఈ వారంలో అనుభవించబోయే శుభఫలాలు మీకు ఆనందం, తృప్తి కలిగిస్తాయి. ఇతరత్రా మీ భాగస్వామి ప్రోత్సాహంతో సుఖంగా కాలం గడిపే వారం రోజులుగా ఉంటుంది. ప్రయాణ ప్రయత్నాలు ఉంటే వెనుకంజ వేయనక్కరలేదు. సుఖంగా ప్రశాంతంగా ప్రయాణాలు సాగించండి.

తుల

మీ మనస్సులో ఒక నిశ్చితాభిప్రాయానికి రావాలి. అప్పుడుగాని మీకు ఇతరులకు సమాధానం చెప్పి తృప్తిపరచే శక్తి జనించదు. ఎవరైనా అసంతృప్తిగా ఉంటే వారిని విసర్జించడం మంచిది. ఇది సర్వదా మీకు అశాంతికి కారణం అవుతుంది. ఈ వారంలో కొన్ని కార్యాలు మీరు విరమించుకొనే అవకాశం ఉంది.

వృశ్చికం

మీరు ఊహించిన వార్త అందుతుంది. కాని మీకు అనుకూలంగా ఉండదు. మీ ప్రోగ్రాము రద్దు కావటమో, లేదా కొంతకాలం వరకు వాయిదా వేయటమో అదీ కాకుండా ఇతరులు సంపూర్ణంగా తిరస్కరించటమో సంభవాలు. ఏది ఎలా ఉన్నా అంతా మీ క్షేమంకే అనే భావంతో ఉండండి. ప్రమాదం ఏమీ ఉండదు.

ధనుస్సు

మీ శక్తికి మించిన వ్యయం అవుతుంది. మీకు లభించే విరామం కన్నా ఎక్కువ కాలం కూడా పట్టవచ్చు. ఈ రెండు మీకు ఇబ్బందికి హేతువులు. ఇతరులమీద ఆధారపడినవారు వారి కాలాన్ని మీరు దుర్వినియోగం చేశారనే భావం కలిగితే మీకు నష్టం తప్పదు గదా! అనివార్య కారణాలు తృప్తిపరచలేవు.

మకరం

మీరు యథాతథంగా ఉంటే కార్యాలు మీకు వ్యతిరిక్తం కాక మానవు. కావాలని ఎవ్వరూ వారి స్వలాలను వర్జించి మీకు లాభం చేకూర్చరు. కాబట్టి మీ స్థితి వారు గ్రహించేలాగా వ్యవహరించి కార్యాలను సానుకూలం చేసుకునే మార్గం చూడండి. లేదా మంచి అవకాశాలు పోగొట్టుకొంటారు.

కుంభం

ప్రయాణాలు ఈ వారంలో అనుకూలమనే అంటారు. ఇది యథార్థమే. అయినా దూరప్రయాణాలు మాత్రం కావు. దగ్గరి ప్రయాణాలు అనుకూలించి లాభిస్తాయి. దశమ శని వల్ల కొన్ని అవరోధాలు వచ్చినా లగ్నగురువు మిమ్మల్ని కాపాడనున్నాడు. "కుంభే కర్కాటక తే గురుః" అని శాస్త్రం!

మీనం

బుధుని ప్రభావం ఇంకా మీమీద సాగుతూనే ఉంటుంది. ఇందువల్ల నూతన కార్యాచరణకు ప్రోత్సాహం లభించక దైనందిన కార్యక్రమాలలో నిమగ్నులవుతారు. ఇది ఎంతకాలం జరగాలి అనే విసుగు కూడా పొందుతూ ఉంటారు. గురువారం నుంచి కొంత మార్పు ఆశించవచ్చు.

—దివాకరుని వెంకట సుబ్బారావు